

Sygn. akt I DO 68/19

POSTANOWIENIE

Dnia 6 listopada 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Adam Roch

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 6 listopada 2019 roku sprawy z zażalenia Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego w części dotyczącej punktu 2 postanowienia Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych w W. z dnia 28 maja 2019 roku, sygn. WO (...)

działając na podstawie art. 35 § 1 k.p.k. oraz art. 426 § 2 k.p.k.w zw. z art. 74¹ pkt. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych

postanowił:

stwierdzić swoją niewłaściwość i sprawę przekazać celem rozpoznania Wyższemu Sądowi Dyscyplinarnemu Krajowej Izby Radców Prawnych w W..

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 28 maja 2019 roku w sprawie o sygn. akt WO (...), wydanym w wyniku rozpoznania zażalenia wniesionego przez obrońcę skarżącego od postanowienia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego z dnia 9 stycznia 2019 roku, w sprawie o sygn. akt Os (...), Wyższy Sąd Dyscyplinarny utrzymał je w mocy. Nadto zasądził od skarżącego radcy prawnego Z. M. koszty postępowania odwoławczego przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym w kwocie 1.000 złotych na rzecz Krajowej Izby Radców Prawnych w W. i obciążył go kosztami zastępstwa procesowego i wydatkami obrońcy.

Na powyższe postanowienie zażalenie wniósł Główny Rzecznik Dyscyplinarny, zarzucając naruszenie art. 70⁶ ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych, polegające na obciążeniu skarżącego radcy prawnego kosztami postępowania zażaleniowego w sytuacji, kiedy przepis ten nakazuje obciążyć wyłącznie obwinionego kosztami postępowania jedynie w przypadku jego ukarania – co w niniejszej sprawie nie wystąpiło. Lektura wywiedzionego środka odwoławczego nie pozostawia wątpliwości, iż dotyczy on jedynie zasądzenia od radcy prawnego Z. M. kosztów postępowania odwoławczego przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym.

Mimo wniesienia zażalenia w terminie i przez osobę uprawnioną, nie może on być jednak rozpoznany przez Sąd Najwyższy. Wywiedziony przez Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego środek odwoławczy błędnie lub omyłkowo został uznany przez Przewodniczącego sądu odwoławczego za kasację (k. 127) i w takim trybie przekazany celem rozpoznania Sądowi Najwyższemu.

Zgodnie wszak ze stosowanym odpowiednio także w postępowaniu dyscyplinarnym dotyczącym radców prawnych, na podst. art. 74¹ pkt. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych, art. 426 § 2 k.p.k. – od postanowienia w przedmiocie kosztów procesu, o których po raz pierwszy orzekł sąd odwoławczy, przysługuje zażalenie do innego równorzędnego składu sądu odwoławczego. W niniejszej sprawie zaskarżonym postanowieniem o kosztach postępowania odwoławczego Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w W. orzekł po raz pierwszy. Tym samym należało stwierdzić niewłaściwość Sądu Najwyższego i przekazać sprawę Wyższemu Sądowi Dyscyplinarnemu Krajowej Izby Radców Prawnych w W., który winien rozpoznać zażalenie w innym, równorzędnym składzie.